

[Gustav Pedersen.]

§ 7 omhandler de stående udvalg. Det blev i begyndelsen af forhandlingerne drøftet, om man skulle udvide antallet af de stående udvalg og såvidt gør ligt få sagerne udvalgsbehandlet, allerede inden de blev fremsat i tinget. Der er imidlertid ikke indtil nuværende tidspunkt foretaget nogen principiel ændring. Der er et stående udvalg, som ikke fandtes tidligere, nemlig udvalget, der behandler indfødsrets-sager, idet man er sikker på, at det vil have tilstrækkeligt arbejde i hele folketings-året. Til gengæld er udvalget for andragender gået ud, dels fordi det var meget få sager, der kunne henvises til dette udvalg, dels fordi udvalget faktisk ikke havde nogen kompetence til at foretage sig noget med disse andragender. Spørgsmålet er altså fortsat åbent, men der er dog sket den ændring, at man kan stille forslag om, og tinget kan give samtykke til, at der nedsættes et udvalg til at påbegynde behandlingen på et lovområde, inden der fremsættes et lovforslag i tinget. Dermed er der i virkeligheden åbnet mulighed for at foretage en sådan bearbejdelse, at den videre behandling af et lovforslag kan lægges tilrette, som om der havde været et stående udvalg, hvorved man skulle kunne opnå de fordele, der normalt kunne ventes af et stående udvalg, og undgå de stående udvalgs skavanker.

Endvidere er der i § 7 indsat en bestemmelse gående ud på, at der i almindelighed skal være udvalgsbehandling mellem et lovforslags anden og tredje behandling; det skyldes, at vi nu, da vi kun har eet ting, er forpligtet til at sørge for, at de lovforslag, der bliver endeligt vedtaget her i tinget, er gennemgået så omhyggeligt, at man er sikker på, at der ikke slipper fejltagelser igennem. Problemet opstår i første række, hvor der er vedtaget ændringsforslag, der ændrer paragraffernes ordlyd; det vil da være naturligt, at det rettede lovforslag bliver gennemgået i udvalget med det formål at konstatere, at ændringsforslagene giver paragrafferne den ordlyd, der var meningen med dem. Der er en mulighed for at undgå at sende forslagene i udvalg i de tilfælde, hvor der faktisk ikke er noget at behandle i et udvalg. Hvis

imidlertid mindst 17 medlemmer ønsker det — og afstemning skal i alle tilfælde foretages, blot eet medlem stiller forslag derom — går sagen tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

I § 8 er der indsat bestemmelse om, at der kan ydes udvalgene sekretærhjælp; det vil sige, at udover den sekretær, som vælges blandt udvalgets medlemmer, og som samtidig ifølge gammel tradition er næstformand, kan der ydes assistance af folketingets tjenestemænd. I hvor vid udstrækning denne bestemmelse vil blive anvendt, er der ingen, der er i stand til at sige på dette tidspunkt; foreløbig er der ikke antaget nye tjenestemænd med dette formål for øje, men de tjenestemænd, hvis arbejde blev begrænset, da landstinget ophørte, vil være til rådighed for arbejdet, og skulle det så vise sig, at det tager et omfang, så at nye ansættelser er nødvendige, må vi drøfte sagen enten i præsidiet eller i udvalget for forretningsordenen. Jeg vil gerne understrege, at det selvfølgelig ikke er meningen med denne sekretærhjælp, at det egentlige udvalgsarbejde skal afgives fra udvalget eller dets ledelse; det er den juridiske og lovtekniske assistance, der skal skaffes tilveje. Jeg vil endvidere pointere, at det heller ikke er meningen, at vi skal konkurrere med ministeriernes sagkundskab; jeg kan nævne et område som toldlovgivningens, hvor det i vid udstrækning er nødvendigt at få ændringsforslag og tekster udarbejdet af finansministeriets eksperter. Som jeg sagde, da jeg påbegyndte dette afsnit, må vi imidlertid i nogen grad forsøge os frem og undersøge, hvor megen støtte udvalgene kan få, og i hvor vid udstrækning denne støtte er nødvendig.

Man har endvidere drøftet spørgsmålet om at undgå at afholde udvalgs møder, medens der var møde i tinget. Der er enighed om, at man, såvidt det overhovedet er gør ligt, bør holde udvalgs møder på et tidspunkt, så de ikke kolliderer med møderne i salen. Der kan dog være situationer, hvor det ville kunne standse arbejdet i det høje ting, hvis man havde en kategorisk bestemmelse. Derfor er vi i første omgang standset ved, at det bør være det normale, at udvalgs møderne holdes på et tidspunkt, hvor tinget ikke holder møde. Vi håber, at